

IGO GRUDEN:

JUTRO NA MORJU.

Vso noč tartane vlekli so Čožoti;
zaviti v jadra v barki zdaj ležijo,
izmučeni od lova trdno spijo,
nobeden glas jim v spanju sna ne moti.

Kot v bajki Istra v daljni spi tihoti,
nad Krasom zvezde bolj in bolj bledijo;
že prvi petelini se budijo
nekje tam daleč v jútranji samoti.

Dol od Sosljana tereh ostro piha,
odsev zvezdá ugaša nad vodámi;
že prva zarja čez slemena diha,

razniha meglo s sinjimi rokámi,
in ko z lagun se dvigne dalja tiha,
hreščé galeb se od nekod predrami.

Mi napex

MIRAN JARC:

PESEM.

Skozi odprto okno prepeva mi ulica zmagoslavna:
množice, avtomobili, tramvaji, vozovi...
Tiho na vse se vlegajo mrakovi,
dušo razgreba mi pesem davno davna.

O, da bi kot vam mi v trdih ritmih dela
vsa bolest prikrita bežno izzvenela! — —
V daljine, sinjine zajedajo se mi oči,
ali večerno nebo molči, molči.

Zopet ste manj jasni